

може мати шаблон. Однак, такий підхід ускладнює верифікацію звіту та зіставність з іншими.

Так, проаналізувавши зміст та структуру соціальних звітів ТОВ СП «НІБУЛОН» Миколаївського району та ФГ «ВЛАДАМ» Вітовського району Миколаївської області, то вони містять таку інформацію, яка розрахована більше на місцеву громаду та суспільні інститути [2-3]. Наприклад, обсяги благодійної діяльності, напрями благодійної діяльності, звіти щодо благодійної діяльності тощо.

Отже, соціальна звітність, як і фінансова, і податкова, повинна складатися на основі облікових даних, бути невід'ємним елементом системи бухгалтерського обліку та виступати завершальним етапом облікового процесу, що зумовлює органічну єдність показників, які в ній відображаються, з первинною документацією та обліковими регістрами. Саме такий зв'язок звітності з первинною документацією надає можливість задовольнити різноманітні потреби користувачів та гарантувати об'єктивність її складання.

Список використаних джерел:

1. Загальні вимоги до фінансової звітності : національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>. (дата звернення 05.02.2020)
2. ТОВ СП «НІБУЛОН» : офіційний сайт URL: <https://www.nibulon.com/> (дата звернення 05.02.2020)
3. ФГ «ВЛАДАМ» : офіційний сайт URL: <http://vladam.com.ua/> (дата звернення 05.02.2020)

Вознюк А.М.,

магістр,

спеціальність «Облік і оподаткування»,

науковий керівник:

к. е. н., доцент Кузьмінський В.З.,

Університет економіки та права «КРОК»

ПЛАНУВАННЯ СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ РОЗРАХУНКІВ З БЮДЖЕТОМ

Фінансово-господарська діяльність суб'єктів господарювання потребує постійного моніторингу та перевірки фактичного стану розрахунків з бюджетом. Через недосконалість або відсутність системи контролю звітність підприємств схильна до ризику не відповідати достовірності. Так, за результатами контрольної-перевірочної роботи підрозділами аудиту у 2018 році було донараховано до бюджету податкових платежів на суму 34,4 млрд. гривень, що складає 9% від загального обсягу за рік [1].

Ефективне планування з подальшим впровадженням системи контролю розрахунків з бюджетом дає можливість вчасно виявити та запобігти суб'єктам господарювання фінансових втрат від штрафних санкцій, знизити податкові

ризиками, забезпечити прийняття ефективних управлінських рішень, забезпечити достовірність та своєчасність фінансової і управлінської звітності, попередити, виявити та усунути відхилення в інформації, що подається зацікавленим особам.

Дослідженням питання щодо впровадження системи контролю розрахунків з бюджетом займалися такі вітчизняні автори, як І. І. Бабіч, М.Т. Білуха, Н. Г.Виговська, К. К. Уллубієва, О. А. Кушніренко [3], М. Д. Корінько [2] та ін. У наукових працях вище названих науковців розглядаються основні засади, принципи та методи формування системи контролю в тому числі щодо розрахунків із бюджетом за податками і платежами.

Однією з найважливіших функцій, які виконує бухгалтерський облік на підприємстві, являється контрольна, а саме: перевірка законності, достовірності та доцільності господарських операцій, що цілком відповідає основним принципам внутрішнього контролю в цілому [2].

Для ефективного впровадження системи контролю необхідно регламентувати його основні засади, завдання, заходи у внутрішніх розпорядчих документах (наказах про облікову політику підприємства, розроблених положеннях про контроль). Доцільно процес контролю розрахунків за податками на підприємствах здійснювати окремо в розрізі кожного сплачуваного податку, дотримуючись установленної послідовності (регламентованої внутрішнім розпорядчим документом) та з урахуванням особливостей законодавчої бази з питань обліку та оподаткування.

Першим і головним етапом проведення контролю розрахунків з бюджетом є його планування (рисунок 1).

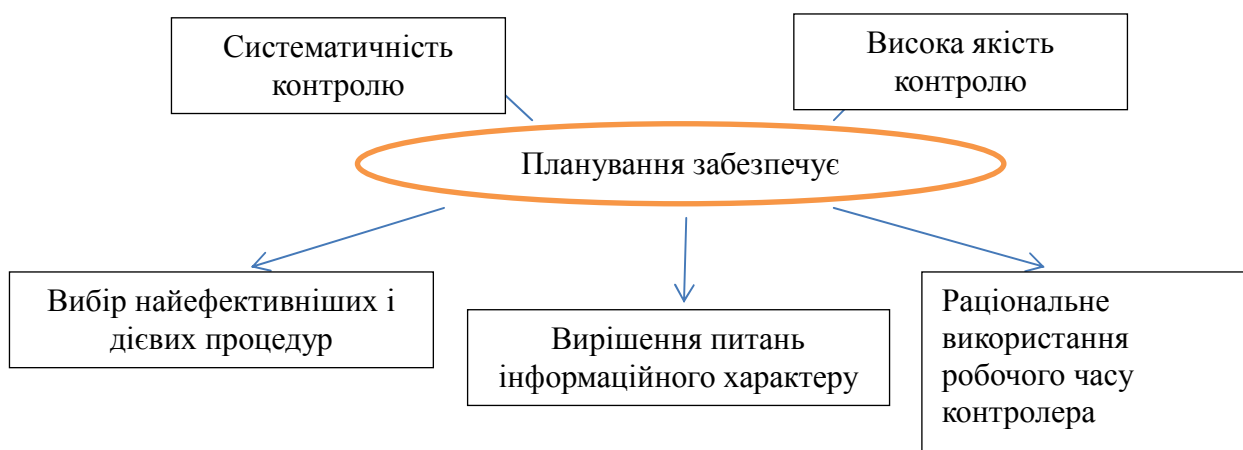

Рисунок 1. Планування контролю розрахунків з бюджетом*

*Джерело: узагальнено автором на основі [3]

Вітчизняний науковець О. А. Кушніренко запропонував основні стадії, період та застосовувані види робіт у розрізі податкових платежів, фактичний термін проведення контролю та відповідальних осіб, які здійснювали безпосередньо ті чи інші контрольні процедури за окремими податками, відобразити у Плані-графіку внутрішнього контролю розрахунків за податками (таблиця 1) [3].

**План-графік внутрішнього контролю розрахунків за податками
і платежами на підприємстві***

Стадія процесу внутрішнього контролю	Завдання контролю та контрольні процедури	Період проведення	Фактичний термін проведення	ПІБ Контролера	Примітки
1	2	3	4	5	6
Організаційна (підготовча)	Попереднє ознайомлення з об'єктами контролю; вивчення висновку попередньої перевірки, ознайомлення зі змінами в обліковій політиці підприємства стосовно розрахунків за податками, розподіл контрольних функцій між контролерами				
Методична (дослідна)	Перевірка визначеного об'єкту за одним з двох шляхів – від первинних документів до звітності або від звітності до первинних документів				
Заключна	Аналіз отриманих результатів, формування висновку за результатами перевірки та пропозицій щодо усунення виявлених помилок				
Інспекційна	Перевірка, наскільки реалізовані рішення щодо усунення виявлених недоліків, прийняті на попередній стадії контролю; розробка пропозицій щодо усунення виявлених недоліків і порушень та запобігання їх виникненню у майбутньому; удосконалення діючого обліково-контрольного забезпечення підприємства				

*Джерело: розроблено автором на основі [3]

Таким чином, в сучасних умовах мінливості податкового законодавства контроль за розрахунками з бюджетом є обов'язковим інструментом перевірки правильності нарахування та сплати податків. Результати контрольно-перевірочної роботи підрозділами аудиту свідчать про незадовільний стан внутрішнього контролю суб'єктів господарювання. Планування системи контролю розрахунків з бюджетом являється невід'ємною частиною впровадження внутрішнього контролю даного напрямку. Саме тому, питання планування потребує подальшого дослідження з метою вдосконалення для застосування його у фінансово-господарській діяльності.

Список використаних джерел:

1. Звіт Державної фіскальної служби України за 2018 рік [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/data/files/240396.pdf>.
2. Внутрішній контроль господарської діяльності підприємства: Навчальний посібник для студентів вищій навчальних закладів / За ред. к.е.н., проф. М.Д.Корінька. – Фастів: «Поліфаст», 2006. – 440 с.
3. Кушніренко О. Організаційно-методичне забезпечення внутрішнього контролю оподаткування сільськогосподарських підприємств [Електронний ресурс] // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки» Випуск 15. – 2015. – Херсон. Режим доступу: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_15/2/41.pdf

Машмадов Парвіз,

магістр, спеціальність «Облік і аудит»,

науковий керівник:

д.е.н., професор Корінько М.Д.,

Національна академія статистики, обліку та аудиту

(м.Київ).

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ЗБУТ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

В ринкових умовах господарювання до одного із завдань для вирішення управлінським персоналом підприємства віднесено забезпечення ефективної діяльності пов'язаної зі збутом готової продукції та формування конкурентоспроможної організаційної структури як елементу системи управління нею. Виходячи із припису щодо того, що витрати визнаються в обліку, коли існує ймовірність зменшення майбутніх економічних вигід, пов'язаних із зменшенням активів або зі збільшенням зобов'язань, що може бути достовірно визначено.

З метою підвищення ефективності збуту продукції використовують багатоканальні системи реалізації продукції. Кожне підприємство на основі маркетингових досліджень ринків збуту своєї продукції визначає структуру можливих каналів реалізації, їх зв'язок зі споживачами .

Визначення поняття “витрати на збут” наводиться у підручниках М.Д. Корінька [3], М.Т. Левочко [4], В.П. Пантелеєва [5], В.В. Сопка [6].

Для цілей формування єдиного підходу до визначення сутності поняття “витрати на збут” пропонуємо під даним терміном розуміти сукупність витрачених підприємством ресурсів для забезпечення збуту продукції (товарів, робіт, послуг) та проведення рекламних і маркетингових заходів.

К. Безверхий вважає, що до витрат на збут, можна застосувати поділ витрат на «змінні» та «постійні» за відношенням до обсягу реалізованої продукції. Для прикладу: